

[Alfred Hansen]

sonaleforbrug, end gennemsnittet har været tidligere.

Vi ønsker, at der bliver ydet en særlig indsats for tidlig stimulation af åndssvage, således at disse har mulighed for at udvikle sig bedre. Det kan ske igennem læger og sundhedsplejersker, vejledning, og vi må nok også se i øjnene, at der skal drages omsorg for, at fysioterapeuter, pædagoger, psykologer og hjemmevejledere kan komme ind i billedet. Hvis den individintegration i folkeskolens normalklasser, der er tale om, indføres, må det naturligvis medføre, at der følger de nødvendige støttetimer med, eventuelt i form af to lærere. Alt dette må vi have talt om i udvalgene, og vi må have klaring på, hvordan man har tænkt sig disse planer realiseret. En handicappet elev, der bliver placeret i en almindelig klasse, og som føler sig dårligt tilpas i klassen og i omgivelserne, og som ikke får tilfredsstillende sit behov, er jo kun fysisk integreret.

Det har tidligere været draget frem i debatten, at man måske kunne udsætte udflytningen endnu et stykke tid. Det vil vi stærkt fraråde fra retsforbundets side. Vi mener, at der har været uklarhed nok om åndssvageforsorgens fremtid. Vi mener, at vi skal fastholde den 1. januar 1980 og sikre, at amterne i fornødent omfang er i færd med at forberede åndssvageforsorgens overgang til amtskommunerne.

Det er jo sådan, at man også i dag i folkeskolen i nogen udstrækning integrerer handicappede børn og i andre uddannelsesinstitutioner integrerer handicappede unge. Der står i bemærkningerne, at en væsentlig tilskyndelse til at fortsætte denne udvikling har været forældrenes ønske om at beholde børnene i hjemmet og få dem undervist i et almindeligt skolemiljø. Jeg må nok her komme med det hjertesuk over for socialministeren, at jeg føler, at socialministeren har om ikke søvet så i hvert fald ikke været opmærksom nok på det store behov, der har været og stadig er, for aflastningshjem ude i amterne. Jeg frygter, at hvis socialministeren skulle finde på at køre på frihjul de sidste par år inden udlægningen, så vil der være oparbejdet et sådant underskud, et sådant behov, at amterne får svært ved at leve op til det. Først og fremmest ud fra en menneskelig betragtning, men også ud fra en nationaløkonomisk betragtning er det et gode, at så mange foræl-

dre til åndssvage børn ønsker at beholde deres børn hjemme, og derfor bør vi fra samfundets side sige tak til disse mennesker og oven i købet sige til dem: hvis I gerne vil have fri en weekend eller en uge eller 14 dage, så har I mulighed for at sende jeres børn til det og det aflastningshjem, og I kan være helt sikre på, at barnet får en behandling, som er menneskeværdig.

Man kan, som også anført i bemærkningerne, undervise handicappede elever sammen, og man kan undervise dem supplerende, på alternative hold, eller give enkeltmandsundervisning eller undervisning i specialklasser, altså et rigt varieret uddannelses-tilbud. Men uanset hvilket af disse tilbud vi vælger, så er det sådan, at der stilles store krav til de praktiske forhold på en skole, hvor der er handicappede. Der stilles endvidere store krav og specielle krav til de lærere, der skal undervise. Der stilles meget store krav til de andre elevers forståelse og tolerance over for de pågældende handicappede børns problemer. Og der stilles krav – og det er nok væsentligt i høj grad at hæfte sig ved det – store krav om bevillinger af en sådan størrelse, at undervisningen kan gennemføres på forsvarlig vis, både af hensyn til de handicappede og af hensyn til de elever, som i dag er i folkeskolen.

Jeg hilser med tilfredshed, at vi overfører undervisningen fra socialministeriet til undervisningsministeriet. Vi mener, man i langt større udstrækning fra alle ministerier burde samle al undervisning under undervisningsministeriet.

Der er mange problemer i forbindelse med det, og jeg er ikke den første, der nævner dem. Men der er god grund til at få undersøgt alle aspekter i forbindelse med denne udlægning. Vi vil nok i første omgang mene, at en decentralisering til amterne er det rigtige – og kun til amterne. Jeg tror ikke, vi skal decentralisere længere ud med hensyn til undervisning. Vi må i hvert fald have undersøgt de resultater, som vil foreligge indtil 1. juli 1981, og hvis disse resultater taler for, at man i højere grad kan overlade undervisning til primærkommunerne, må vi se på det. Men i første omgang tror jeg det nævnte er den mest farbare vej under hensyntagen til eleverne. Det må være det væsentligste og ikke i så høj grad, om der spares en million eller